

Η πόλη Μονημία βρισκόταν στην παραλία της Τρωάδας, εκεί που ζούσαν οι Λέλεγες. Ο Πλίνιος την ταύτιζε με το Αδραμύττιο της Μυσίας, ενώ οι σύγχρονοι με την Άσσο, απέναντι στη Λέσβο. Βασιλιάς εκεί ήταν ο Άλτης, ο πατέρας της Λαοθόης, που έκανε του Πρίαμου γιο τον Λυκάονα. Η πόλη ήταν οχυρή και φαινομενικά απροσπέλαστη.

Ο Αχιλλέας κίνησε να την πάρει. Η πολιορκία τραβούσε σε μάκρος και οι Αχαιοί σκέφτονταν να τα παρατήσουν, όταν στα πόδια του Αχιλλέα έπεσε ένα μήλο. Πάνω του είχε χαραγμένη μια επιγραφή που τον πληροφορούσε ότι οι πολιορκημένοι είχαν ξεμείνει από νερό κι αργά ή γρήγορα θα παραδίδονταν. Το μήλο είχε πετάξει η Πηδάση, μια όμορφη κοπέλα που είχε από μακριά ερωτευτεί τον Αχιλλέα και πίστευε πως με την πράξη της θα τον έκανε να την προσέξει. Ο Αχιλλέας εκμεταλλεύτηκε την πληροφορία και παρέτεινε την πολιορκία. Κάποια στιγμή, η πόλη παραδόθηκε. Ο Αχιλλέας την μετονόμασε Πήδασο.

Άλλοι όμως έλεγαν ότι αυτά ή περίπου αυτά έγιναν, όταν ο Αχιλλέας πολιορκούσε την πόλη Μήθυμνα, στην απέναντι Λέσβο. Αυτήν δεν μπορούσε να πάρει ο ήρωας, ώσπου η Πεισιδική, κόρη του εκεί βασιλιά Λεπετύμνου, τον ερωτεύτηκε και του έστειλε μήνυμα πως θα τον βοηθήσει να κυριεύσει την πατρίδα της με τον όρο ότι εκείνος θα την παντρευτεί. Ο Αχιλλέας της το υποσχέθηκε, εκείνη άνοιξε μια πύλη, οι Αχαιοί μπήκαν μέσα. Βασιλιάς, βασίλισσα και ο αδελφός της Πεισιδικής σκοτώθηκαν. Η βασιλοπούλα έμεινε αδιάφορη στον χαμό των δικών της, γεγονός που εξόργισε τον Αχιλλέα. Διέταξε και τη λιθοβόλησαν.

Και οι δυο ιστορίες μοιάζουν να αντιγράφουν αυτή με την Κομαιθώ που πρόδωσε επειδή αγάπησε τον Αμφιτρύωνα κι εκείνη της Σκύλλας που έπραξε το ίδιο επειδή ερωτεύτηκε τον Μίνωα. Όλες είχαν κακό τέλος.

Η ανταρσία του στρατού

Παρ' όλη την ασταμάτητη δράση του Αχιλλέα, κάποια στιγμή το στρατόπεδο των Αχαιών ξέμεινε από τρόφιμα. Ο στρατός μουρμούριζε. Χρόνια έλειπαν οι άνδρες από τις πατρίδες τους, δεν θα πέθαιναν κι από την πείνα! Στασίασαν απαιτώντας να γυρίσουν στα σπίτια τους. Μάταια προσπάθησε να τους ηρεμήσει ο Αγαμέμνωνας. Οι ξεσηκωμένοι δε δίστασαν να του πουν κατάμουτρα ότι μόνο με τον εαυτό του ασχολείται κι αδιαφορεί για τους άλλους.

Σαν από σύνθημα, χίμηξαν όλοι στην παραλία με πρόθεση να σύρουν τα πλοία στην θάλασσα και να αποπλεύσουν.

Ο Αχιλλέας μπήκε ανάμεσά τους και ζήτησε να τον ακούσουν. Οι Αχαιοί στάθηκαν. Τους μίλησε ώρα αρκετή. Πείστηκαν να μείνουν. Μετά, ο Νέστορας πρότεινε να στείλουν κάποιον να φέρει τροφές από την Θράκη. Ανέλαβε να πάει ο Οδυσσέας. Γύρισε με άδεια χέρια. Ο Παλαμήδης, αυτός που είχε γίνει αιτία, παρά τη θέλησή του, να βρεθεί ο Οδυσσέας στην Τροία, τον κορόιδεψε. Ο Οδυσσέας τον προκάλεσε να πάει εκείνος στην Θράκη. Πήγε ο Παλαμήδης και γύρισε με τα πλοία γεμάτα τρόφιμα. Ο Οδυσσέας είχε ένα πρόσθετο λόγο να είναι εξαγριωμένος μαζί του.

Ακόμα μια φορά ο Παλαμήδης έσωσε τον στρατό από τον λιμό. Ήταν τότε που πήγε στην Δήλο κι έφερε από εκεί τις Οινοτρόπους, Οινώ, Σπερμώ και Ελαΐδα, όπως ήδη αναφέρθηκε. Οι Αχαιοί είχαν όση τροφή ήθελαν και ο Οδυσσέας ένα επιτακτικό λόγο να ξεκάνει τον Παλαμήδη που φάνταζε πιο έξυπνος από αυτόν. Όπως έχει ήδη αναφερθεί, έστησε ολόκληρη προβοκάτσια και κατέφερε να τον καταδικάσουν σε θάνατο.

Κάποιοι υποστηρίζουν ότι δεν υπήρξε πλεκτάνη. Απλά, ο Οδυσσέας, με συνεργό τον Διομήδη που συνήθως τον ακολουθούσε, τον ξεμονάχιασε σε μια ακτή. Οι δυο τους τον έπνιξαν. Κι άλλοι λένε πως στη συνωμοσία εναντίον του ήρωα μετείχε και ο ίδιος ο Αγαμέμνωνας, επειδή φοβόταν ότι ο Παλαμήδης σκεφτόταν να προτείνει τον Αχιλλέα για αρχιστράτηγο.

Εναντίον όλων αυτών υπάρχει η εκδοχή ότι ο Παλαμήδης ποτέ δεν πήγε στην Δήλο να φέρει τις Οινοτρόπους. Ο Οδυσσέας ήταν που πήγε, με συντροφιά τον Μενέλαο. Τα τρία κορίτσια δεν ήθελαν να εγκαταλείψουν το νησί τους και οι δυο Αχαιοί προσπάθησαν να τα πάρουν με τη βία. Δεν μπόρεσαν. Ο Διόνυσος άκουσε τα παρακάλια τους και έγκαιρα τις

μεταμόρφωσε σε περιστέρια.

(τελευταία επεξεργασία, 26 Ιανουαρίου 2022)